تماشاخانه

نمایش آثار ناصر اویسی در موزه هنرهای معاصر

● **گروه هنر:** ۲۴ نقاشی ناصر اویسی همراه با کتاب آثار این هنرمند با همکاری آرت‌سنتر، عصر روز شنبه، ۲۷ خرداد، در موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درآمد. بنا بر گزارش روابط‌عمومی موزه هنرهای معاصر تهران؛ در ابتدای این مراسم علی‌محمد زارع، سرپرست موزه هنرهای معاصر تهران، گفت: ما تلاش کردیم که در شرایط مناسب و در یک دوره دوماهه بخش وسیعی از موزه را به نمایش آثار این هنرمند اختصاص دهیم، اما به دلیل اینکه برنامه نمایشگاه‌های موزه تا سال ۹۸ تعیین شده است، این امکان عملا وجود نداشت. وحید ملک، مدیر آرت‌سنتر، با تقدیر از ۶۰ سال هنرمندی ناصر اویسی گفت: بیش از هر چیزی جای ناصر اویسی پیش ما خالی است. امروز درواقع سالروز شصتمین‌سال فعالیت هنری این هنرمند است. جواد مجابی، شاعر، نویسنده و پژوهشگر، نیز در این مراسم گفت: آثار ناصر اویسی ۶۰ سال است که دائم به نمایش درآمده است. او در ۲۳ سالگی تصویری امپرسیونیستی از البرسکی کشید که جایزه‌ای هم نصیب او کرد. سال بعد او همراه با ۳۲ نقاش در انجمن ایران و آمریکا اثری را ارائه کرد که منتقدان آن را پیروی از ون‌گوگ قلمداد کردند که جایزه آن نمایشگاه را از آن خود کرد. اما او در سال ۱۳۳۶با آثار متنوعش در انجمن دوستداران هواپیمایی شیوه‌ای را آغاز کرد که راه‌ورسم همیشگی‌اش شد و آن‌هم نوکردن مینیاتور بود و با حضور در بی‌ینال دوم و سوم نقاشی و به‌واسطه جایزه‌ای که گرفت، در گزینش شیوه‌اش استوارتر عمل کرد. این شاعر و نویسنده گفت: توجه او به مینیاتور ایران به‌عنوان میراث ملی موجب شد او با ساده‌کردن خطوط و اختصار رنگ فضای سنتی نگارگری ایران را به زمان حاضر و خیال‌های رنگینش پیوند بزند. او اوایل بیشتر از نقاشی زند و قاجار الهام می‌گرفت. او به‌تدریج به دستاوردهای قرون پیشین توجه و نقاشی‌های سلجوقی و کتیبه‌ها و مجموعه‌های هنری قرن هفت به‌بعد را بررسی کرد و مورد استفاده قرار داد. درواقع آثار هخامنشی و ساسانی اغلب تابلوهای او را شکل دادند. مجابی گفت: اویسی با اینکه حقوق خوانده بود، اما همواره دلش با شعر بود و خواندن شعر استادان شعر به‌تدریج نقاشی شعرگونه را در آن بیدار کرد، به‌گونه‌ای که می‌توان او را نقاش شاعرانگی‌ها دانست و بینش شاعرانه در تابلوهایش به ظرافت کالبدی تجسم یافته است. او اظهار کرد: خلوت‌بودن فضای پس‌زمینه و ایجاز خطوط و طراحی شتابناک ساده‌وار، حاصل تأملات او در هنر چین و ژاپن است، اما اقامت او در اروپا و آمریکا و احاطه‌اش به هنر جهانی در سیاق کارش بی‌تأثیر نبود. اویسی از آغاز کارش، هندسه نقاشی مدرن و غرب و ترکیب‌بندی شاهکارهای استادان پیشین و رنگ‌بندی و سامان‌بخشی نهایی کارش را از دل موزه‌ها و مجموعه‌های جهانی بیرون کشید. این پژوهشگر در پایان گفت: نگاه پرشور و سالم اویسی به جهان آدمیان، آثار او را آکنده از زیبایی کرده است. اویسی وقتی بیشتر با تاریخ و فرهنگ و هنر ایران آشنا شد، هرجا که سفر کرد، وطنش را با قلبش و در قلم‌مو و رنگدانش به‌همراه برد. هم‌زمان با این نمایشگاه، کتابی که شامل بیش از صد اثر از این هنرمند است به چاپ رسیده. آثار این هنرمند در کنار نمایشگاه آثار منتخب ایرانی و خارجی گنجینه موزه هنرهای معاصر تهران به نمایش درآمده است. در این مراسم که با همکاری وحید ملک، مدیر آرت‌سنتر و این مرکز هنری برگزار شد، علی مرادخانی، حسین محجوبی، ناصر پلنگی، رضا کیانیان، اشکان خطیبی، کوروش شیشه‌گران، جواد مجابی، مژده طباطبایی، مهرداد صدری، محمد رحمانیان، محبوبه کاظمی، سهراب هادی، محمدهادی فدوی و... حضور داشتند.

ابراهیم فروزش و رهبر قنبری از سینمای کودک گفتند

مدیران کارنابلد؛ مشکل سینمای کودک

فرانک آرتا: همیشه وقتی بحث «آینده» به میان می‌آید، قبل از هر چیز نگاه‌ها روی وضعیت «حال» متمرکز می‌شود، چراکه «حال» هر چیزی «گذشته» و «آینده» آن را ترسیم می‌کند. با این نگاه به روزهای برپایی سی‌امین جشنواره بین‌المللی فیلم کودکان و نوجوانان نزدیک می‌شویم، فرصتی است مغتنم تا ببینیم در چند سال اخیر سبد سینمای کودک و نوجوان ما، با چه محتوایی و البته با چه کیفیتی پر شده است. با طرح چنین سؤالی با ابراهیم فروزش، کارگردان پیش‌کسوت سینمای کودک و عضو هیئت داوران بخش فیلم‌نامه‌های اقتباسی گروه حرفه‌ای و اندیشه‌های نو هفتمین مسابقه فیلم‌نامه‌نویسی «سی‌اُمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان»، گفت‌وگو کردیم. او درباره آینده سینمای کودک و نوجوان به «شرق» گفت: «واقعیت این است که من به‌واسطه حضورم در هیئت داوری این دوره جشنواره، قریب به ۴۰ فیلم‌نامه؛ هم اصلی و هم اقتباسی با موضوع کودک و نوجوان را مطالعه کردم که با قاطعیت می‌گویم جوانان ما موضوعات بکر و جذابی را به شکل دراماتیک به رشته نگارش درآوردند. این نوشته‌ها گواه این است که نسل جدید در سینما واقعا از استعدادهای خوبی برخوردارند و دست‌کم از این نظر می‌توانم بگویم که می‌توان به آینده سینمای کودک و نوجوان در ایران امیدوار شد».

فروزش در برابر این پرسش که «باوجوداین آیا سینمای ایران ظرفیت و گنجایش تولید و نمایش چنین فیلم‌نامه‌هایی را دارد»، پاسخ داد: «نکته بااهمیت و قابل‌تأمل همین است که تهیه‌کنندگان در سینمای ایران با دو رویکرد خصوصی و دولتی چندان رغبتی به تولید فیلم‌های کودک و نوجوان نشان نمی‌دهند! بخش خصوصی به دلیل بحث سرمایه‌گذاری و بازگشت آن در گیشه روی چنین موضوعاتی متمرکز نمی‌شود. بخش دولتی هم در سال با وجود حمایت‌های دولتی و وام‌ها دست‌کم دو، سه فیلم در سال را تهیه می‌کند. درحالی‌که درنهایت با ۱۰ ، ۱۲ فیلم در سال چندان نمی‌توان گفت که سینمای کودک داریم».

کارگردان فیلم «شیرتوشیر» در ادامه تصریح کرد: «واقعیت این است که طبق آمار، در ایران سه میلیون کودک و نوجوان حضور دارند که باید خوراک فرهنگی - هنری آنها تأمین شود. در این میان برخی از فیلم‌های ساخته‌شده هم اساسا امکان نمایش پیدا نمی‌کنند، چون برای این فیلم‌ها سالن‌های اختصاصی نداریم. از سویی سالن‌داران سینما هم رغبتی به نمایش این فیلم‌ها نشان نمی‌دهند، چون اغلب این فیلم‌ها فرهنگی هستند و نمی‌توانند با فیلم‌های تجاری و

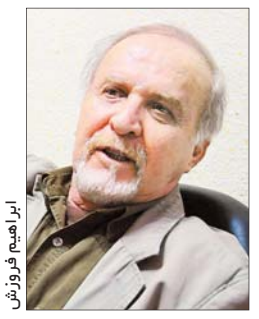

ابراهیم فروزش

رهبر قنبری

پرفروش رقابت کنند. در نتیجه فیلمی که تولید می‌شود به نمایش عمومی درنمی‌آید»!

کارگردان فیلم «زمانی برای دوست‌داشتن» درباره نقش و تأثیر جشنواره فیلم کودک و نوجوان توضیح داد: «نفس برگزاری جشنواره فرصت مغتنمی است، اما به طور مشخص جشنواره نمی‌تواند محکی برای فروش فیلم‌ها باشد. چون در درجه نخست یک فیلم باید به نمایش درآید و بعد هم به طور متوسط سه‌برابر هزینه‌های خود بفروشد تا دست‌کم بتواند سرمایه اولیه خود را بازگرداند و دراین‌صورت تهیه‌کننده تشویق شود و روی چنین فیلم‌هایی سرمایه‌گذاری کند و آن را بسازد، اما در بدو امر هم همین چرخه اصلا راه نمی‌افتد! چون اصلا فیلم‌ها به اکران نمی‌رسند یا صاحبان سینماها هم رغبتی به نمایش آنها از خود نشان نمی‌دهند». کارگردان فیلم «خمره» در ادامه، راه برون‌رفت را توجه کافی به روش مرکز فرهنگی - هنری همچون کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان دانست. او گفت: «به نظرم باید به حرکت کانون توجه داشته باشیم. کانون ۵۰ سالن سینما را در سراسر ایران دایر کرده تا فیلم‌های خود را که یا امکان نمایش نیافته‌اند یا ناقص به نمایش درآمده‌اند اکران کند. چنین حرکتی حتما در درازمدت تأثیر مثبت و سازنده‌ای می‌گذارد و فرهنگ نمایش و ساخت فیلم‌های کودک و نوجوان را گسترش می‌دهد. ما چاره‌ای نداریم جز اینکه در میان‌مدت و درازمدت به سینمای کودک توجه جدی داشته باشیم».

البته در رهگذر موانع پیش‌رو فیلم‌های کودک و نوجوان باید بازی‌های کامپیوتری، تولیدات انیمیشنی شرکت‌های بسیار بزرگ فیلم‌سازی در جهان، شبکه‌های ماهواره‌ای متعلق به کودک و ... را هم در نظر گرفت که هرروز با انواع و اقسام ایده‌ها، بازار جهانی فیلم‌ها را در چنگ خود نگه داشته‌اند و همچنان رقیبی جدی برای فیلم‌های فرهنگی کودک و نوجوان ایرانی هستند.

اما رهبر قنبری، کارگردان شناخته‌شده سینمای کودک، عمده مشکلات سینمای کودک و نوجوان ایران را وجود برخی از مدیران ناکارآمد می‌داند که در بخش‌های دیگر با مدیران کاربلد و فهیم همکاری نمی‌کنند و به‌اصطلاح چوب لای چرخ کاربلدان می‌گذارند. کارگردان فیلم «پرنده‌باز کوچک» درباره مشکلات موجود در سینمای کودک و نوجوان به «شرق» گفت: «خوشبختانه ما در بخش تفکر و اندیشه‌ای صاحب فیلم‌سازان خوب و فهیمی هستیم. امثال زنده‌یاد عباس کیارستمی، محمدعلی طالبی، فریال بهزاد، حسین قناعت و دیگران تاکنون فیلم‌های خوب و درخشانی ساخته‌اند، اما متأسفانه در بخش تهیه‌کنندگی فیلم کودک و نوجوان دچار کاستی‌هایی هستیم».

قنبری درباره کاستی‌های بخش تهیه‌کنندگی توضیح داد: «باید یادآور شویم که تهیه‌کنندگی برای فیلم کودک و نوجوان تخصصی است و کسی که وارد این حوزه می‌شود باید آگاهانه جوانب کار را در نظر بگیرد، اما متأسفانه برخی اوقات شاهدیم که افرادی با ساخت‌وپاخت با برخی از مدیران و استفاده از رانت وارد حوزه تهیه‌کنندگی می‌شوند و از تولید فیلم، فقط پول را در نظر می‌گیرند و بدون توجه به مسائل تفکری و فرهنگی، با کم‌کردن غیرمنطقی هزینه‌ها کمر به نابودی فیلم می‌بندند. نتیجه هم همینی می‌شود که شاهدیم. اگر هم امروز افرادی در سینما فیلم‌هایی از نوع کودک و نوجوان می‌سازند آدم‌های سخت‌کوشی هستند». کارگردان و تهیه‌کننده فیلم «نسترن‌های وحشی» که در این دوره جشنواره فیلم کودک حضور دارد، افزود: «البته در این مسیر برخی از مسئولان هم از جنس همین تهیه‌کنندگان هستند و تصوری از فرهنگ و هنر ندارند! بااین‌حال واقعیت‌ها را هم باید گفت. خوشبختانه ما در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مدیران فهیم و کاربلدی هم داریم که فیلم‌سازان به کمک آنها کارشان را ادامه می‌دهند، اما کار زمانی بحرانی می‌شود که مدیران کارنابلد سوار بر کار می‌شوند و هرچه رشته بودیم را پنبه می‌کنند»!

این کارگردان سینما در پایان خاطرنشان کرد: «البته در زمینه سینمای کودک و نوجوان نهادهای دیگر هم باید همراهی کنند؛ همچون وزارت آموزش‌وپرورش، وزارت بهداشت و مهم‌تر از همه شهرداری‌ها که نبود هرکدام به پیکره فیلم ضربه وارد می‌کند».

نشست خبری نمایش جدید شهاب حسینی برگزار شد

اندکی دلخوری؛ قدری «اعتراف»

گروه هنر: نشستی که با یک ساعت تأخیر و قدری دلخوری آغاز شد، با گفت‌وگو به اتمام رسید. «اعتراف»، دومین کارگردانی شهاب حسینی، بهانه برپایی این نشست بود؛ نمایشی به نویسندگی «برد میرمن» که علی نصیریان، شهاب حسینی، صالح میرزاآقایی، نیما رئیسی، مهدی بجستانی، پرویز بزرگی، شهرام ابراهیمی، میثاق زارع، غزاله نظر، ایلیا نصراللهی، پرند عین‌بیگی، تنی آواکیان، فاطمه عرب‌کرمانی، مهران هاشمی و فرنام حقیقت‌جو بازیگرانش هستند و از چهارشنبه، ۳۱ خرداد در سالن اصلی تئاتر شهر به صحنه می‌رود.

ازکرگدن تااعتراف

آشنایی احمد ساعتچیان و شهاب حسینی به بازی در سریال «مدار صفردرجه» حسن فتحی برمی‌گردد. این آشنایی در نهایت منجر به بازی آن دو در نمایش «کرگدن» به کارگردانی فرهاد آییش در سال ۸۷ شد و بعد، دومین همکاری‌شان که کارگردانی یک تئاتر بود. اولین کارگردانی شهاب حسینی درواقع کارگردانی مشترکش با احمد ساعتچیان در نمایش «ملاقات» بود که در اعتراف هم دستیار شهاب حسینی شده است. نمایش «ملاقات» به نویسندگی «اریک امانوئل اشمیت» و ترجمه «امید راضی» از دوم مهرماه تا پنجم آبان ۹۱ در سالن اصلی فرهنگ‌سرای نیاوران اجرا شد.

شهاب حسینی چه گفت؟

شهاب حسینی معتقد است هنرمند حق دارد از هنر خودش لذت ببرد. او در نشست دیروز ضمن اشاره به این موضوع، ادامه داد: «این اتفاق در سینما کم می‌افتد، چون روح تجاری و بیزینسی در کارها تعیین‌کننده و تبدیل به حالتی شده که باید مثل یک کارمند سر کار بروی و وقتی با هنر به شکل کارمندی برخورد شود، ناقوس مرگش به صدا درمی‌آید. حضور در تئاتر درواقع تلاش برای بقا در حرفه‌ای است که با علاقه و عشق وارد آن شدم، اما شرایط و باورهای موجود در مورد ساختار نمایشی، سینمایی و رسانه تصویری روح را اغنا نمی‌کند و آدم خوشحال نیست».

شهاب حسینی معتقد است

حسینی دغدغه‌اش را «اقتباس» دانست چون «محصول تفکر کسانی است که قبلا اندیشیده‌اند و با

عکس: تسنیم

رمان و قصه‌هایشان قبلا امتحان خود را پس داده‌اند». او در این زمینه افزود: «اینکه تبی در سینما شکل گرفته که تعداد نویسنده‌ها و کارگردان‌ها بسیار زیاد شده بسیار موجب تعجب من می‌شود. مگر نویسندگی کار هرکسی است؟ مگر قلم‌گرفتن از عهده هرکسی برمی‌آید؟ قلم را خدا به آن قسم خورده، چطور کسی می‌تواند آن‌قدر اعتمادبه‌نفس داشته باشد که خود را نویسنده و کارگردان قلمداد کند. پس سهم نویسندگان قبلی چه می‌شود؟ چه‌کسی باید این متون را تصویر کند و به‌عنوان میراث به نسل بعدی بدهد».

این بازیگر به ۴۰ فیلمی اشاره کرد که تاکنون بازی کرده، درحالی‌که فقط یکی از آنها اقتباسی بوده و از داستان «گرداب» صادق هدایت گرفته شده است؛ بنابراین معتقد است؛ در تئاتر راحت‌تر می‌توان اقتباس کرد؛ چون کار آزادتر است و مانع زیادی برای اقتباس وجود ندارد، اما در سینما این امر با پیچیدگی‌هایی همراه است که صاحبان آثار تعامل درستی با این حرفه ندارند.

حسینی می‌گوید به این دلیل به فضای تئاتر آمده که بتواند نفس بکشد، چون دارد خفه می‌شود. بهانه‌اش پیرو یک خواست و اندیشه بوده است. در «کرگدن» یونسکو که قبلا در تئاتر آن را بازی کرده بود، مابازای بیرونی‌اش را زیاد می‌دیده است. درواقع متن اعتراف او را صدا کرده و همچنین در نمایش «میهمان ناخوانده» اشمیت حس کرده که موضوعش نیاز امروز جامعه است. همه این دلایل باعث شده برای بار سوم به سمت تئاتر بیاید. حسینی با اشاره به اینکه بیماری «شوآف» گریبان همه را گرفته و حال آنها را بد کرده است، گفت که با احمد ساعتچیان گفت‌وگو کرده تا کاری کنند که بتوانند نفس بکشند. او وقتی سریالی را که براساس این متن نمایشی نوشته شده دیده است، حس کرده که کمتر داستانی اتفاق افتاده که آن را ببیند و بتواند خودش را در آن جست‌وجو کند.

کارگردان نمایش اعتراف با اشاره به محتوای این اثر که به ریشه‌های تفکری و انسانی برمی‌گردد، درواقع اصل ماجرا را هدف قرار داده؛ یعنی اندیشه و پندار. تمام کارهایی که انجام داده، مانند فیلم «ساکن طبقه وسط» و کارهای دیگر و همین نمایش اعتراف همه از این جنس هستند و یک بخش مشترک دارند؛ یعنی جست‌وجو برای حقیقت که اگر شناخته شود، روی کنش و واکنش ما تأثیر خواهد گذاشت. همه‌چیز در اندیشه درست می‌شود؛ ابتدا این باید اتفاق بیفتد تا بعدا بتوانند لذت را به مخاطب انتقال دهند.

حسینی با توجه به اینکه فیلم‌نامه ساکن طبقه وسط را ۱۰ سال در اختیار داشت، گفت: شاید ساخت فیلم بعدی‌ام هم ۱۰ سال طول بکشد. با شرایط موجود، ساخت فیلم سینمایی شرایط غریبی دارد. تهیه‌کننده در گذشته به کسی گفته می‌شد که خودش سرمایه فیلم را تأمین کند، اما الان تهیه‌کننده دنبال جذب سرمایه‌گذار است و این شرایط سختی است، چون تعدادی از سرمایه‌گذاران فیلم‌ها که قلب تپنده فیلم‌ها هستند، خاطره خوبی از سینما ندارند.

حسینی خاطرنشان کرد: در حالت کلی پیشنهادم به صاحبان سرمایه و برند همیشه این بوده که هر برندی موظف به ایفای سهم خود در شرایط فرهنگی و اجتماعی است. من به‌عنوان مصرف‌کننده موظف نیستم نوشیدنی یک برند را بخورم، وقتی آن برند از فیلم و تئاتری حمایت نکرده است. به من پیشنهاد می‌کنند در ازای مبلغی بیا و تبلیغات روی بیلبورد را انجام بده، درحالی‌که با این پول می‌شود چهار بلک‌باکس برای تئاتر ساخت که اسم آن برند هم رویش قرار بگیرد.

کارگردان نمایش اعتراف ادامه داد: تلاش کردم تا یک هالیوود تئاتری راه بیندازیم و یک پردیس تئاتری که به این کار مشغول باشد. کشور برای ما هزینه می‌کند تا به یک قدوقامتی برسیم و وقتی به جایی می‌رسیم، بقیه کارها انجام وظیفه است. تا یک مرحله‌ای آرزوست؛ اما از جایی دیگر اغناکننده نیست و حس می‌کنی که وارد دور باطل شده‌ای. الگوی ذهنی من جبار باغچه‌بان است؛ او در دوره‌ای که آموزش بچه‌های عادی هم با مشکل روبه‌رو بود، به فکر تعلیم بچه‌های ناشنوا که تا آسیب‌پذیرتر بودند، افتاد و مدرسه‌ای ساخت که تا امروز هم ماندگار بوده. این کارها برای من خیلی دلپذیر است.

او بر این باور است که اگر مسیری را طی کرده و چند اتفاق خوب جهانی برایش افتاده است، الان ظرفیتی فراهم شده که با آن می‌تواند کارهای زیربنایی انجام دهد و مؤسس شرایطی باشد که ادامه پیدا کند. حسینی در ادامه آرزو می‌کند که در ازای هر پنج فست‌فود، یک سینما تک هم افتتاح شود. او خودش را آدم ثروتمندی دانست که شاید جزء ۱۰ فرد ثروتمند این کشور باشد؛ اما این ثروت در حساب بانکی‌اش نیست بلکه دوستان خوبی دارد که در کنارشان می‌تواند کارهای خوبی انجام دهد.

شهاب حسینی همچنین با اشاره به انتخاب بازیگران این نمایش گفت: همه این انتخاب‌ها براساس یک نوستالژی درونی اتفاق افتاد. با همه این بازیگران و تیم اجرائی، قبلا حال غریبی را در جایی و برای اثری داشته‌ام و وقتی با این افراد کنار هم قرار می‌گیریم، معتقدم می‌توانیم از هم انرژی بگیریم و حال خوب را به مخاطب برسانیم. او همچنین به معرفی صالح میرزاآقایی، مهدی بجستانی، نیما رئیسی، شهرام ابراهیمی، میثاق زارع، مهران هاشمی، مهدی حسینی، سارا اسکندری، تنی آواکیان، فرنام حقیقت‌جو، فاطمه عرب‌کرمانی و غزاله نظر و نحوه آشنایی خود با آنها پرداخت.

در این نشست همچنین مهدی سلسله از ضبط این نمایش خبر داد و گفت: برای اولین‌بار نمایشی از ایران فیلم‌برداری شده و با انعقاد قراردادهایی به صورت هم‌زمان نمایش اعتراف در سینماهای تعدادی از کشورها اکران خواهد شد.

احمد ساعتچیان نیز در این نشست از برگزاری تور نمایشی برای اعتراف خبر داد و گفت: تور شهرستان‌های این نمایش پس از اتمام اجرا در تهران، آغاز خواهد شد.

او همچنین با اشاره به شکل‌گیری ایده این نمایش، گفت: اواخر سال ۹۰ بود که با شهاب حسینی تصمیم به اجرای نمایشی گرفتیم که پیشنهاد من اعتراف بود که برای اجرا در صحنه تنظیم شود؛ اما آن زمان شرایط اجازه نداد. تا اینکه سال گذشته مقدمات اجرای این اثر فراهم شد و اعتراف سومین همکاری مشترک من با شهاب حسینی است.

هنرمندان مقابل خبرنگاران؟!

اتفاقات روزهای اخیر را باید نشانه‌ای از تقابل جدی هنرمندان با خبرنگاران به حساب آورد؟! به نظر می‌رسد قبل از پاسخ‌دادن به این سؤال، باید موضع سؤال را عوض کرد. بین هنرمندان و خبرنگاران اختلافی به وجود نیامده است. این سوءتفاهم‌ها با گفت‌وگو، احترام متقابل و واقع‌بینی هر دو طرف حل‌شدنی است.

زیر آسمان فیروزه ای

پانزدهم تیر

اردوان کامکار در تالار وحدت می‌نوازد

● **گروه هنر:** «اردوان کامکار» - آهنگ‌ساز و نوازنده برجسته سنتور- پانزدهم تیر در تالار وحدت تهران به اجرای کنسرت خواهد پرداخت. او در بخشی از این برنامه به تک‌نوازی سنتور خواهد پرداخت و در بخشی دیگر، سیاوش کامکار، مهیار طریحی و مصطفی مؤمنیان با شیوه سنتورنوازی معاصر که از ابداعات اردوان کامکار است، سه‌نوازی خواهند کرد.

تریوی سنتور ابتدا قطعه «روان» ساخته مصطفی مؤمنیان، «رها» ساخته سیاوش کامکار، «رویا» از ساخته‌های مهیار طریحی و «دماوند» ساخته اردوان کامکار را اجرا می‌کند و بعد از آن اردوان کامکار خود قطعاتی چون «شکسته»، «حریفان» و «تهران» را به اجرا درمی‌آورد.

«اردوان کامکار» در عمر هنری خویش علاوه بر آثاری که برای تک‌نوازی سنتور خلق کرده است، قطعاتی برای گروه‌نوازی سازهای ایرانی تصنیف کرده که همگی‌شان مورد توجه اهالی موسیقی قرار گرفته‌اند. پاساژهای سریع و درهم‌تنیده و ریتم‌ها و مضراب‌های پیچیده، از مشخصه‌های سنتورنوازی اردوان کامکار است. بلیت‌های این برنامه از امروز در سایت می. ر. سی به آدرس www.miresi.ir به فروش می‌رسد.

آیا «ژانی گَل» بعد از ۱۲ سال روی پرده می‌رود؟

نامه وزیر ارشاد «جمیل رستمی» را امیدوار کرد

● **منصور جهانی :** نامه سید «رضا صالحی‌امیری» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به «محمد مهدی حیدریان» رئیس سازمان سینمایی؛ «جمیل رستمی» را برای اکران «ژانی گَل» در ایران امیدوار کرد.

فیلم سینمایی «ژانی گَل» (درد ملت) Jani Gal به کارگردانی و تهیه‌کنندگی «جمیل رستمی» بعد از گذشت ۱۲ سال از ساخت آن، در ایران هنوز رنگ پرده به خود ندیده است و این کارگردان سینمای ایران تاکنون چندین‌بار در دولت‌های نهم، دهم و یازدهم برای این اثر سینمایی درخواست پروانه نمایش کرده است؛ ولی تا این لحظه با اکران آن موافقت نشده است و جزء فیلم‌های توقیفی سینمای ایران به شمار می‌رود. اخیرا نامه «سید رضا صالحی‌امیری» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به «محمدمهدی حیدریان» رئیس سازمان سینمایی کشور درباره بازبینی فیلم‌های توقیفی؛ «جمیل رستمی» را برای اکران فیلم سینمایی «ژانی گَل» در سینماهای ایران امیدوار کرده است.

«جمیل رستمی» به همراه یک تیم حرفه‌ای از عوامل سینمای ایران در سال ۱۳۸۴ فیلم سینمایی «ژانی گَل» را براساس رمانی به همین نام به قلم استاد «ابراهیم احمد» ساخت که مسائل انسانی منطقه را به تصویر کشیده است و در جشنواره‌های مختلفی در سطح جهان از جمله؛ جشنواره بین‌المللی فیلم «پالم اسپرینگز» آمریکا، بیست‌وچهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «فستوریا ـ ستوبال» پرتغال، جشنواره بین‌المللی فیلم «بمبئی» هندوستان، شصت‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم «سالرنو» ایتالیا، جشنواره فیلم «لندن» انگلستان، جشنواره بین‌المللی فیلم «داکا» بنگلادش، جشنواره فیلم «منچستر» انگلستان و... به نمایش درآمد و توانست جایزه «پلاک طلای» کلوپ روتاری جشنواره بین‌المللی فیلم «سالرنو» ایتالیا و همچنین جایزه بهترین موسیقی فیلم از جشن خانه سینما در ایران را از آن خود کند.

این اثر سینمایی در سال ۲۰۰۸ از طرف کشور عراق به هشتادمین دوره مراسم جوایز سینمایی آکادمی اسکار Oscar معرفی شد. «جمیل رستمی» قبل از «ژانی گَل»، فیلم سینمایی «مرثیه برف» را ساخت که در سال ۲۰۰۶ به‌عنوان نخستین فیلم تاریخ سینمای عراق به هفتادوهشتمین دوره مراسم جوایز سینمایی آکادمی اسکار معرفی شد.

«جمیل رستمی» در سال ۱۳۸۹ فیلم سینمایی «چشم»، سومین اثر بلند خود را با استفاده از بازیگران حرفه‌ای و شناخته‌شده و عوامل سرشناس سینمای ایران ساخت که کاری متفاوت و مدرن در کارنامه کاری‌اش محسوب می‌شود، این فیلم در سال ۱۳۹۰ در سینماهای کشور روی پرده رفت.

طراحی و اجرای انواع مطالعات و پژوهش‌های اجتماعی با تکیه بر نیروهای علمی توانمند و با تجربه ، در کوتاهترین مدت و باصرفه‌ترین قیمت، در مرکز افکارسنجی ایرانیان
شماره تلفن روابط عمومی:۶۶۷۱۸۴۵۱
مستقیم مدیرعامل:۶۶۷۴۶۲۳۶
نمابر مرکز: ۶۶۷۴۶۸۶۹
مرکز افکارسنجی ایرانیان آماده اجرای طرح‌های موردنیاز دستگاه‌های دولتی و خصوصی می‌باشد.
مرکز افکارسنجی ایرانیان

نشر نو
تهران، خیابان میرعماد، کوچه سیزدهم، شماره سیزده
تلفن:۸۸۷۴۵۰۰۲
مرکز پخش: آسیم ۸۸۷۴۰۹۹۲

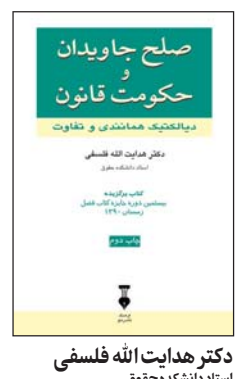

از آن‌جا که منطق حاکم بر نظام بین‌الملل آمیخته‌ای است از رابطه قدرت همکاری و برابری، در این کتاب نیز کوشش شده از رابطه دیالکتیکی همانندی و تفاوت به وضع جامعی دست یابیم که مناط واقعی نظم، عقلانیت، عدالت و خیر مشترک و ملاک منطقی صلح پایدار و حکومت قانون در جامعه بین‌الملل کنونی باشد.

دکتر هدایت الله فلسفی
استاد دانشکده حقوق
چاپ دوم (ویراست دوم)
وزیری/جلد سخت با روکش
۸۶۰ صفحه

فروش اینترنتی WWW.NASHRENOW.COM